

Strona pozwana: Krankenhaus Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 31 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (Dz.U. 1994, L 1, s. 1) — Konwencja w sprawie unikania podwójnego opodatkowania przewidująca opodatkowanie dochodów osiągniętych przez oddział w państwie, w którym znajduje się jego siedziba — Odliczenie od podlegającego opodatkowaniu dochodu spółki dominującej strat osiągniętych przez jej oddział — Niemożliwość przeniesienia przez oddział strat na kolejny okres — Ponowne doliczenie całego odliczenia strat oddziału przez państwo siedziby spółki dominującej

Sentencja

Artykuł 31 porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r. nie sprzeciwia się krajowemu systemowi podatkowemu, który po tym jak dopuścił uwzględnienie strat poniesionych przez stały zakład położony w innym państwie członkowskim, w którym znajduje się siedziba spółki, której podlega ów zakład, przy obliczaniu podatku dochodowego tej spółki, przewidział podatkowe doliczenie rzeczonych strat w chwili, gdy ów stały zakład osiągnie zyski, podczas gdy państwo, w którym znajduje się ten stały zakład nie przyznaje żadnego prawa do przenoszenia strat poniesionych przez stały zakład należący do spółki mającej siedzibę w innym państwie, a na podstawie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartej pomiędzy dwoma zainteresowanymi państwami dochody takiego podmiotu są zwolnione z podatku w państwie, w którym spółka, do której należy ten podmiot, ma swoją siedzibę.

(¹) Dz.U. C 129 z 9.6.2007.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 21 października 2008 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Corte suprema di cassazione — Włochy) — Alfonso Luigi Marra przeciwko Eduardo De Gregorio (C-200/07), Antonio Clemente (C-201/07)

(Sprawy połączone C-200/07 et C-201/07) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Parlament Europejski — Ulotka o obraźliwej treści sporządzona przez posła Parlamentu Europejskiego — Żądanie zadośćuczynienia — Immunitet posłów Parlamentu Europejskiego)

(2008/C 313/09)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Alfonso Luigi Marra

Strona pozwana: Eduardo De Gregorio (C-200/07), Antonio Clemente (C-201/07)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Corte suprema di cassazione — Wykładnia art. 9 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich (Dz.U. 1967 L 152, s. 13) oraz art. 6 ust. 2 regulaminu Parlamentu Europejskiego (Dz.U. 2005 L 44, s. 1) — Żądanie zadośćuczynienia za krzywdę doznaną w wyniku obraźliwych wypowiedzi posła Parlamentu Europejskiego — Właściwość sądu cywilnego do orzekania o możliwości skorzystania z immunitetu wobec braku decyzji Parlamentu Europejskiego

Sentencja

Wykładni wspólnotowych zasad dotyczących immunitetów posłów Parlamentu Europejskiego należy dokonywać w ten sposób, że w przypadku powództwa o odszkodowanie wniesionego przeciwko posłowi europejskiemu z uwagi na wyrażone przez niego opinie,

— jeżeli sąd krajowy rozstrzygający w przedmiocie tego powództwa nie otrzymał żadnej informacji dotyczącej wniosku rzezonego posła złożonego w Parlamencie Europejskim w celu skorzystania z immunitetu ustanowionego w art. 9 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich z dnia 8 kwietnia 1965 r., nie jest on zobowiązany zwrócić się do Parlamentu Europejskiego o zajęcie stanowiska w kwestii zaistnienia przesłanek tego immunitetu;

— jeżeli sąd krajowy został poinformowany, że poseł ten złożył w Parlamencie Europejskim wniosek o skorzystanie z rzezonego immunitetu w rozumieniu art. 6 ust. 3 regulaminu Parlamentu Europejskiego, powinien on zawiesić postępowanie sądowe i zwrócić się do Parlamentu Europejskiego o zajęcie stanowiska w jak najkrótszym terminie;

— jeżeli sąd krajowy uzna, że rzezonemu posłowi przysługuje immunitet ustanowiony w art. 9 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich, jest on zobowiązany oddalić powództwo wniesione przeciwko zainteresowanemu posłowi europejskiemu.

(¹) Dz.U. C 229 z 17.9.2005.